

Sygn. akt VIII U 171/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. D. (D.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 grudnia 2013r., 30 stycznia 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. akt. VIII U 171/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., powołując się na ustawę z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu A. D. prawa do emerytury z powodu nieudokumentowania wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania spornego świadczenia, w załączeniu przedkładając świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Wskazał, iż po ponownej analizie sprawy, ZUS wydał nową decyzję z dnia 30 stycznia 2014r., w której wprawdzie odmówiono przyznania ubezpieczonemu spornego świadczenia, ale jednocześnie uwzględniono mu, na podstawie przedłożonych świadectw – 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni stażu pracy w warunkach szczególnych.

Od powyższej ostatecznej decyzji, ubezpieczony również złożył odwołanie, wnosząc o zmianę decyzji, przyznanie spornego świadczenia oraz przesłuchanie w tym celu wskazanych świadków. W uzasadnieniu odwołania A. D. podniósł, iż spełnia warunek wymaganych 15-let pracy w warunkach szczególnych, gdyż ZUS niesłusznie nie uznał do tego stażu okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych od 4 lutego 1976r. do 31 stycznia 1990r.

W piśmie z dnia 14 marca 2014r. ZUS podniósł, iż w przekazanej wcześniej odpowiedzi na odwołanie ustosunkował się już do twierdzeń zawartych w kolejnym odwołaniu i nadal podtrzymuje wniosek o oddalenie odwołania. Organ rentowy podkreślił, iż pracodawca odwołującego potwierdza wykonywanie przez niego pracy w warunkach szczególnych od 15 lipca 1976r., a nie jak domaga się ubezpieczony od 4 lutego 1976r.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy ustalił:

Ubezpieczony A. D. urodził się (...)

W dniu 20 listopada 2013r. złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Decyzjami z dnia 17 grudnia 2013r. i 30 stycznia 2014r. ZUS odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, z uwagi na brak udowodnienia wymaganego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Do okresów składkowych i nieskładkowych ZUS zaliczył ubezpieczonemu (na dzień 1 stycznia 1999r.) 25 lat, 6 miesięcy i 9 dni.

Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach ZUS uwzględnił ubezpieczonemu 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni, tj. zatrudnienie w okresach:

- od 15 lipca 1976r. do 31 stycznia 1990r. w Kombinacie (...) na stanowiskach: II kontroler jakości walców hutniczych, I kontroler jakości walców hutniczych, pomiarowiec, kontroler wyrobów, zakwalifikowaną do pracy wymienionej w wykazie A, dziale XIV poz. 24 stanowiącym załącznik do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43),

zgodnie ze świadectwem pracy wystawionym w dniu 22 stycznia 2014r. przez (...) S.A. w D. (następcę prawnego KM Huta (...)).

- Od dnia 7 lutego 1990r. do 30 czerwca 1991r. w Zakładach (...) na stanowisku hartownik, wymienionym w wykazie A, dziale III, poz. 67 załącznika 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. U. (...) nr 1-3, z 1985r.),

zgodnie ze świadectwem pracy w warunkach szczególnych wystawionym przez ww. zakład pracy w dniu 17 stycznia (...).

Odwołujący domagał się wliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w KM Huta (...) od 4 lutego 1976r. do 14 lipca 1976r. twierdząc, iż od początku zatrudnienia w HUTA (...) pracował jako kontroler jakości walców.

Ze świadectwa pracy wystawionego przez Kombinat (...) z dnia 10 stycznia 1990r. za okres zatrudnienia od 4 lutego 1976r. do 31 stycznia 1990r. wynika, iż w okresie od 4 lutego 1976r. do 14 lipca 1976r. ubezpieczony pracował na stanowisku klasyfikator narzędzi. Zakład pracy zatrudnił odwołującego na tym stanowisku w Pionie Dyrektora Inwestycji – Wydział (...) Magazynowego DI/TZ-2. A. D. dniem 14 maja 1976r. własnoręcznym podpisem potwierdził odbiór karty z zakresem obowiązków na stanowisku klasyfikatora narzędzi, w której opisano obowiązki

pracownicze (m.in. przyjmowanie i wydawanie narzędzi, składowanie, konserwacja, przetrzymywanie materiałów) i zakres odpowiedzialności materialnej za składniki majątkowe powierzone ubezpieczonemu.

W dniu 18 czerwca 1976r. ubezpieczony złożył wniosek o wyrażenie zgody na przeniesienie go na inne stanowisko pracy, zgodne z wyuczonym zawodem – technik mechanik. Wniosek został zaaprobowany przez z-cę kierownika wydziału magazynów i z dniem 15 lipca 1976r. ubezpieczony został przeniesiony na stanowisko II kontrolera jakości walców hutniczych.

Sąd ustalił, iż w okresie od 4 lutego 1976r. do 14 lipca 1976r. ubezpieczony wykonywał pracę klasyfikatora narzędzi w magazynie, przyjmując, wydając i konserwując narzędzia i przyrządy. Wraz z podpisaniem umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej z kierownikiem magazynu i pozostałymi członkami zespołu ubezpieczonemu powierzono pieczę i nadzór nad składnikami majątkowymi znajdującymi się w magazynie. Na tym stanowisku wymagane było jedynie wykształcenie zawodowe. Jako, że praca ta nie była zgodna z posiadaniem przez ubezpieczonego zawodem, dlatego 15 lipca 1976r. na jego wniosek został przeniesiony do wydziału TJ, gdzie do końca zatrudnienia, tj. do 31 stycznia 1990r. pracował przy kontroli jakości wyrobów hutniczych.

Sąd ustalił nadto, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia oraz, że na dzień wejścia w życie omawianej ustawy posiada ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Nadto nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego dołączonych do akt sprawy, zeznań świadków A. O. i M. P. oraz wyjaśnień odwołującego (nagranie rozprawy z dnia 15 kwietnia 2014r. – płyta k. 31). Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, którzy z uwagi na upływ czasu i dużą rotację pracowników zatrudnionych w okresie spornym na stanowisku kontrolera jakości nie posiadali szczegółowych informacji co do rodzaju i charakteru pracy wykonywanej przez odwołującego w tym krótkim okresie. Sąd natomiast nie dał wiary wyjaśnieniom ubezpieczonego, jakoby od początku zatrudnienia pracował na stanowisku kontrolera jakości i nie wiedział o angażu na stanowisku klasyfikatora narzędzi, gdyż stanowisko to zostało jasno wskazane w umowie o pracę. Ponadto podpisał on własnoręcznie zakres obowiązków i odpowiedzialności związanych z tym stanowiskiem i w końcu osobiście złożył wniosek o przeniesienie, na inne stanowisko, a co ważne, zgodne z posiadaniem wykształceniem.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego jest zasadne.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca

w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz ukończenie 60 lat nie były sporne. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy zaliczył mu jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 9 dni takiej pracy.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony nie posiada wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Nie można bowiem uznać pracy ubezpieczonego wykonywanej na stanowisku klasyfikatora narzędzi w okresie od 4 lutego 1976r. do 14 lipca 1976r. jako pracy w warunkach szczególnych, takie stanowisko nie jest bowiem wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983r. Zarzut podniesiony przez odwołującego odnośnie rozbieżności między dokumentacją osobową a rzeczywistym stanem rzeczy, w ocenie Sądu nie może zostać uwzględniony, gdyż dokumentacja akt osobowych, w szczególności angaż, karta stanowiskowa, w końcu wnioski ubezpieczonego o przeniesienie na inne stanowisko, wskazują jednoznacznie iż do 15 lipca 1976r. ubezpieczony nie pracował w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu, wbrew interesom ubezpieczonego byłoby składanie własnoręcznego podpisu pod zakresem obowiązków, wiążącego go do ponoszenia odpowiedzialności materialnej za składniki majątkowe znajdujące się w magazynie. Świadców przesłuchani w sprawie nie posiadali istotnych informacji potwierdzających tezę ubezpieczonego, iż ww. stanowisko pracy było tylko formalnie przypisane, podczas gdy rzeczywiście wykonywana pracą była kontrola jakości wyrobów hutniczych. Odwołujący nie wykazał dostatecznie prawdziwości podniesionych twierdzeń, które pozostają w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności ze świadectwem pracy w warunkach szczególnych i dokumentacją osobową, treść której Sąd przyjął jako podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Reasumując, do okresów pracy uzasadniających prawo A. D. do spornego świadczenia, Sąd nie uznał pracy ubezpieczonego w okresie od 4 lutego 1976r. do 14 lipca 1976r. w Kombinacie (...) na stanowisku klasyfikatora narzędzi, z uwagi iż praca ta nie jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz.43 ze zm.).

Sąd uwzględniony przez organ rentowy staż pracy w warunkach szczególnych nie wyczerpuje 15-letniego wymaganego okresu takiej pracy. Dlatego też Sąd stwierdził, że prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie przysługuje ubezpieczonemu A. D..

Wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji i odwołanie oddalił.

SSO Teresa Kalinka

(...)

1. (...)

2. (...)(...)(...)(...)

3. (...)

G., dnia

(...)